

פרק קכא

פרק קכא.

פקודות

מס' 19 לש' 1918

מס' 37 לש' 1919

מס' 9 לש' 1920

מס' 6 לש' 1922

מס' 30 לש' 1934

[16 במאי, 1918]

בריאות העם

פקודה המסדירה כמה ענינים הנוגעים לבריאות העם

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת בריאות העם.

חלק א' - מבוא

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן מלבד אם ענין פירוש

הכתוב יחייב פירוש אחר -

„מנהל” פירושו מנהל מחלקת הבריאות ;

„רופא ממשלתי” פירושו הרופא הממשלתי של מחלקת הבריאות ;

„משרד הבריאות” פירושו משרד מחוזי של מחלקת הבריאות.

חלק ב' - הודעת לידות ורישומן

3. (1) חובה למסור הודעה על כל לידה למשרד הבריאות במשך חמשה הודעת לידות

מס' 9 לש' 1920

עשר יום מיום הלידה.

(2) ואלה האנשים האחראים למסירת ההודעה על הלידה -

(א) ההורים ;

(ב) הרופא ;

(ג) המילדת שטפלה ביולדת בשעת הלידה ;

(ד) האימאם ;

(ה) מוכתר הכפר או השכונה.

(3) משאירעה לידה בכפר ירשום המוכתר את הפרטים (שימסרו לו ע"י ההורים) בטופס הקבוע לכך, בשובר ובתלוש, ואת התלוש ישלח מיד למשרד הבריאות.

(4) לידה שלא אירעה בבית חולים או שלא נמסרה הודעה עליה ע"י הרופא או ע"י המילדת בעלת הרשיון, חייב המוכתר למסור מודעה עליה בטופס הקבוע לכך, ועליו לנהוג כמצווה בסעיף קטן (3).

(5) בתי חולים ורופאים ומילדות בעלות רשיון חייבים למסור הודעה על לידות בטופס הקבוע לכך.

(6) הטופסים הקבועים הנזכרים בסעיף זה אפשר לקבלם ממשרד הבריאות.

4. (1) יש לנהל במשרד הבריאות פנקס של נולדים בצורה הקבועה.

פנקס הנולדים
מס' 9 לש' 1920

(2) רישום לידה בלא מתן תעודה יעשה חינם, בין שהרישום נעשה באמצעות המוכתר ובין שלא באמצעותו.

5. (1) יכול הרופא הממשלתי ליתן תעודת לידה בטופס הקבוע בתוך מועד של שלושה חדשים מיום הלידה, לאחד ההורים או לאפוטרופוס לכשתבוא דרישה על כך ובתשלום של עשרה מיל.

תעודת לידה
מס' 9 לש' 1920

(2) מס בסך מאה ועשרים מיל ישולם למחלקת הבריאות בעד כל תעודה שניתנה לאחר שלושה חדשים מיום הלידה או בעד כל העתק הימנה.

6. הזכות למוכתר לקבל שכר של עשרה מיל בעד כל הודעה שמסר עפ"י חלק זה.

שכרו של מוכתר
מס' 9 לש' 1920

7. כל שהוא אחראי למסירת הודעה על לידה ואינו מוסרה יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר חודש ימים או לקנס בסכום פונט אחד.

עברות

חלק ג' — הודעת מיתות ורישומן.

8. (1) חובה למסור הודעה על כל מיתה, מיד לאחר המיתה, למוכתר הודעת מיתות ולאיים הכפר או השכונה: אם אירעה המיתה בעיר או בכפר שיש בהם משרד בריאות, חובה למסור הודעה עליה למשרד הבריאות במשך עשרים וארבע שעות לאחר המיתה ובמקומות אחרים — במשך ארבעים ושמונה שעות לאחריה.

(2) ואלה האנשים האחראים למסירת הודעה על המיתה גם למוכתר ולאיימאם וגם למשרד הבריאות —

(א) ראש המשפחה שאתה דר הנפטר ;

(ב) הרופא שטפל בנפטר במחלתו האחרונה ;

(ג) אם מת האיש בבית חולים, בבית סוהר, או במוסד דתי צבורי או במוסד צדקה צבורי, או במלון או בפונדק — מנהל המוסד ;

(ד) אם מת האיש במרכבה או בשיירה, — ראש השיירה או מוביל המרכבה ;

(3) לעולם יהיו המוכתר או האימאם של הכפר או של שכונה אחראים למסירת הודעה על המיתה למשרד הבריאות.

(4) עם מותו של אדם בכפר ירשום המוכתר את הפרטים (שימסרו לו ע"י האפוטרופוס או הקרוב הראשון של הנפטר) בטופס הקבוע לכך, בשובר ובתלוש, ואת התלוש ישלח מיד למשרד הבריאות.

(5) מיתה שלא אירעה בבית חולים או שלא נמסרה הודעה עליה ע"י הרופא חייב המוכתר למסור הודעה עליה בטופס הקבוע לכך, ועליו לנהוג כמצווה בסעיף קטן (4).

(6) בתי חולים ורופאים חייבים למסור הודעות על מיתות בטופס הקבוע לכך.

(7) הטופסים הקבועים הנזכרים בסעיף זה אפשר לקבלם ממשרד הבריאות.

9. (1) יש לנהל במשרד הבריאות פנקס של נפטרים בצורה הקבועה. פנקס הנפטרים
מס' 9 לש' 1920
- (2) רישום מיתה בלא מתן תעודה יעשה חינום, בין באמצעות המוכתר ובין שלא באמצעותו.
10. (1) יכול הרופא הממשלתי ליתן תעודת פטירה בטופס הקבוע במשך שלושה חדשים מיום הפטירה לאפוטרופוס או לקרובו הראשון של הנפטר ובתשלום של עשרה מיל. תעודת פטירה
מס' 9 לש' 1921
- (2) מס בסך מאה ועשרים מיל ישולם למחלקת הבריאות בעד כל תעודה שניתנה לאחר עבור שלושה חדשים מיום הפטירה או בעד כל העתק הימנה.
11. הזכות למוכתר לקבל שכר של עשרה מיל בעד כל הודעה שמסר עפ"י חלק זה. שכרו של מוכתר
מס' 9 לש' 1920
12. כל שהוא אחראי למסירת הודעה על פטירה ואינו מוסרה, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר חודש ימים או לקנס בסכום פונט אחד. עכרות

חלק ד. — הרכב אבעבועות

13. חובה להרכיב אבעבועות לכל תינוק בתוך שלשה חדשים מיום הולדו: חובה הרכבת אבעבועות
בתוך מועד קבוע
- בתנאי שאם סבור רופא הממשלה שמחמת מצב בריאותו של הילד או מחמת המסכות שהוא נמצא בהן, לא רצוי להרכיב לו אבעבועות, אפשר לדחות את ההרכבה לאותו זמן שרופא הממשלה ימצא לנכון.
14. אין מטילין כל תשלום בעד הרכבת אבעבועות ע"י פקיד מחלקת הבריאות. הרכבת אבעבועות ע"י מחלקת הבריאות תעשה חנם
15. (1) הורו של הילד או אפוטרופוסו יהיו אחראים לכך שירכיבו לו לתינוק אבעבועות, ושיונב לאחר ההרכבה אל המרכיב לשם בדיקה באותו הזמן ובאותו המקום אשר יורה המרכיב. אחרייתם של ההורים או האפוטרופוסים להרכבת אבעבועות ולהרכבת אבעבועות מחדש בשעת הצורך
- (2) אם נתברר בתוך שני חדשים שההרכבה הראשונה לא עלתה יפה יהיו הורו או אפוטרופוסו אחראים לכך שההרכבה תעשה שנית.

רישום ההרכבות

16. כל הרכבה תרשם במשרד הבריאות.

17. כל בוגר שהרכיבו בו או תזרו והרכיבו בו אבעבועות ותזרו או תעודת הרכבה אפטרופסו של תינוק שהרכיבו בו או תזרו והרכיבו בו אבעבועות, זכאים לקבל מס' 30 לש' 1934 מאת המרכיב תעודה האומרת כי ההרכבה נעשתה; תעודה זו תנתן חנם אין כסף.

18. הורו של התינוק או אפטרופסו האחראים להרכבה או להרכבה עוגש על אי הרכבה מחדש או להבאת הילד לבדיקה ולא קיימו את חובתם, יאשמו בעברה ויהיו צפויים למאסר חדש ימים או לקנס בסכום פונט אחד.

19. (1) יכול מושל מחוז להורות בצו, שכל האנשים היושבים במחוז סמוכותו של מושל המחוז לצוות על כל האנשים להרכיב אבעבועות בהם אבעבועות בתוך הזמן המפורש בצו, חוץ אם הוכיחו שהרכיבו להם אבעבועות בתוך מועד שיש בו, לדעת רופא הממשלה, כדי הגנה מספקת נגד אבעבועות.

(2) כל שאינו ממלא אחרי צו שניתן עפ"י סעיף־קטן (1) יאשם בעברה ויהא צפוי לעונשין שנקבעו בסעיף 18.

חלק ה' — מחלות מדבקות

20. מחלה מדבקת פירושה, לצורך חלק זה, מחלה מן המחלות הבאות, הגדרת מחלה מדבקת

היינו: —

גחלת, דלקת קרום המוח, אבעבועות רוח, חלירע, גנדרת, אסכרה (דיפטריה), בורדם (דיונטריה), קדחת המעים, לרבות קדחת בת־טיפוס הבטן, (פרטיפואיד), חצבת גרמנית, נחרת, כלבת, צרעת, מלריה, לרבות קדחת שחור השתן, קדחת מלטה, חצבת, דלקת בת האוזן, דבר, קדחת היולדות, קדחת חוזרת, שנית, חלי אבעבועות, גבשושית הריאות, טיפוס, שעלת:

בתנאי שאם נתברר לרופא הממשלה, שאחת מן המחלות הבאות מהלכת מס' 30 לש' 1934 כמגפה במקום מסויים, יכול הוא להכריז במודעה פומבית שאותן המחלות המפורטות במודעה הן מחלות מדבקות במקום ההוא בגדר חלק זה: —

שלשול, שושנה, שפעת, דלקת הריאות.

21. מסירת הודעה על מחלה מדבקת היא חובה; וכל אחד מהאנשים הבאים חייבים מיד לאחר הודע להם הדבר, לשלוח הודעה על כך למשרד הבריאות או לתחנת המשטרה הקרובה ביותר, וזו תודיע על כך מיד למשרד הבריאות —

חובה להודיע על מחלות מדבקות

(א) הרופא שטפל בחולה;

(ב) החולה עצמו, אם הוא בוגר;

(ג) ראש המשפחה שהאיש מתגורר עמה;

(ד) האימאם או המוכתר של הכפר או השכונה;

(ה) ראש אורחה או שיירה.

22. יכול רופא ממשלתי לצוות שכל אדם החולה במחלה מדבקת או

החשוד בכך ואין לו נוחות מספקת יועבר לבית חולים או למקום שהותקן לקבלת אנשים כאלה בפלשתינה (א"י).

מכוחו של רופא ממשלתי לצוות להעביר לבית חולים אדם החולה במחלה מדבקת
מס' 30 לש' 1934

23. (1) כל הנדרש עפ"י סעיף 21 להודיע על קיום מחלה מדבקת ולא הודיע על כך, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר חדש ימים או לקנס בסכום פונט אחד.

עברות

(2) כל אדם —

(א) החולה במחלה מדבקת ומשים עצמו בזדון סכנה לצבור; או

(ב) הממונה על אדם החולה באותה מחלה, ונותנהו בזדון סכנה לצבור; או

(ג) הנותן, מוכר, מעביר או מציג לראוה, כדי סכנה לצבור, ובלא חטוי

תחלה, כל כלי מצע, בגדים או חפצים אחרים שהיו נתונים להדבקות

במחלה מדבקת כזאת, והוא עושה זאת בזדון,

יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר חדש ימים או לקנס בסכום פונט אחד.

חלק ו' — אנשים שנמצאו מתים

24. כל המוצא גופת מת חייב להודיע על כך מיד לתחנת המשטרה הקרובה ביותר, ואם לא הודיע יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום חמש מאות מיל.

חובה להודיע על מציאת גופה

חלק זי — בתי קברות

מס' 37 לט' 1919

25. כל בית קברות —

מקומם של בתי קברות.
וכו'

(א) יהא מקומו מכוון כך שלא יהא בו כדי לסכן ע"י זיהום כל נהר, באר או כל מוצא מים אחר;

(ב) יהא מצוי באותו מרחק מהעיר שיהא נוח להעברת מתים לשם:

בתנאי שאם בית הקברות הוא בעיר, יהא רחוק מתחום העיר לפחות מאתים מטר, ואם הוא בכפר, לפחות מאה מטרים מבית הדירה הקרוב ביותר;

(ג) חובה להקיפו בגדר או בקיר בנויים בנין של קיימא שגבהם יהא לפחות מטר וחצי ושיהיו נשמרים במצב מתוקן.

26. הככר של כל בית קברות טעונה אשור מרופא הממשלה, ואם לא ניתן האשור, יהא אפשר לסגור את בית הקברות עפ"י צו מאת רופא הממשלה.

ככר בית קברות טעונה
אשור מאת רופא
הממשלה

27. (1) כל שהוא למעלה מבן שתים עשרה שנה לא יקבר בקבר שעמקו פחות משני מטרים, וכל שהוא למטה מבן שתים עשרה שנה לא יקבר בקבר שעמקו פחות ממטר וחצי.

עומקם של קברות
והריח שביניהם

(2) הריח בין קבר לקבר לא יהא פחות מחצי מטר.

28. כל הקובר מת או מוציא לפעל את הקבורה או מרשה קבורה במקום עברה שלא הורשה לכך, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר שנה או לקנס בסכום עשרה פונט או לשני העונשין כאחד.

חלק חי — קברות

29. (1) ערים שיש בהן משרד בריאות לא יקברו בהן מת, פרט לשעת הדחק, אלא אם כן אישר רופא מוסמך שהמיתה היתה, לדעתו, בדרך הטבע, ונתקבל רשיון קבורה ממשרד הבריאות.

התנאים שחייבים למלא
קודם לקבורה

(2) הרשיון הנזכר בסעיף-קטן (1) ינתן חנם אין כסף.

זמן הקבורה

30. אין קוברין מת —

(א) קודם שתעבורנה שלש שעות משעת המיתה, ולא מאוחר מארבעים ושמונה שעות לאחר המיתה, חוץ אם הרשה רופא הממשלה במיוחד קבורה מאוחרת יותר ;

(ב) לאחר שקיעת החמה, אלא שאדם מישראל שמת ביום הששי לאחר שעה ארבע אחה"צ, מותר לקברו למחרתו ביום השבת עד שעה אחת עשרה בלילה, ולא מאוחר מכך.

עברות

31. כל העובר על הוראה מהוראות חלק זה יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר שבוע אחד או לקנס בסכום פונט אחד.

חלק טי. — קבורה שנית

מס' 37 לנ' 1919

32. (1) אין מוציאים גופת מת מקברה לשום צורך שבעולם ואין קוברין אותה שנית, ואין פותחין שום כוך או קבר לשם קבורת מת אחר אלא אם כן נתקבלה תחלה רשות בכתב מטעם רופא מחלקת הבריאות.

אסור להעלות מת מקברו ולקברו שנית אלא ברשות רופא הממשלה

(2) הרשות הנוכרת בסעיף־קטן (1) תנתן חנם אין כסף.

קשה לקבורת מת שנית

33. בקשה לקבורת גופת מת שנית תוגש בכתב אל המנהל והיא —

(א) תציין את מקום קבורתו של המת בעת הבקשה והמקום שבו חושבים להביאו לקבורה שנית ;

(ב) תהא מקוימת ע"י הרשות הממונה על הקבורה במקום שחפצים לקבור בו את המת קבורה שניה ;

(ג) תצורף לתעודה רפואית ערוכה כהלכה המציינת את שם המת, גילו, נתינותו ומשלח ידו או עדות אחרת בדבר סבת המות, שהמנהל יראה צורך בה.

34. (1) מטעמים רפואיים אפשר לסרב ליתן רשות לקבור מת שנית.

תנאים למתן רשות להוציא מת מקברו ולקברו שנית

(2) אם נתאשר בתעודה שהמיתה היתה בדרך הטבע ואם עברה שנה מיום המיתה, אפשר לתת רשות להוצאת המת מקברו כדי להוציאו לחו"ל או לקברו שנית בפלשתינה (א"י), ובלבד שתתקיימה הוראות חלק זה.

(3) לצורך סעיף-קטן (2) מיתה בדרך הטבע כוללת מיתה שנגרמה ע"י אבעבועות, טיפואיד וטיפוס.

(4) אם נגרמה המיתה ע"י דבר, חלירע או קדחת צהובה, הרי הרשות להוצאת המת מקברו תהא קשורה בתנאי שהאנשים העוסקים בכך יהיו כלואים חמשה ימים בהסגר במקום שייקבע לכך ע"י המנהל.

35. (1) הוצאת מת מקברו תהא נעשית במעמד פקיד ממחלקת הוצאת מת מקברו הבריאות.

(2) לפני שיעבירו גופת מת ממקום למקום יש לעשות את הדברים הבאים : —

(א) נותנין אותה בארון מעשה עץ מקשה מצופה עופרת מבית ומוקף חשוקי ברזל וסגור יפה ;

(ב) זורין מסביבה סמי-חטוי כגון כלוריד הסידן או גפרת אבק, ולאחר שנתנו את הגופה בארון, ממלאין אותו בסמי חיטוי ;

(ג) רופא הממשלה יראה את גופת המת לפני סגירת הארון ויחתום את הארון ויתן תעודה האומרת כי נתקיימו ההוראות שבסעיף-קטן זה.

(3) מס התעודה שזכרה בפסקא (ג) של הסעיף-קטן (2) יהא חמש מאות מיל,

(4) מת שכבר הוצא פעם מקברו, ורוצים לחזור ולהביאו לקבורה במקום אחר, הרי אם מלאו בקבורה הקודמת אחרי הוראות סעיף-קטן (2) והארון סגור יפה והוא במצב טוב, אין מן הצורך אלא למלא שנית את הארון בסמי חטוי כנאמר בפסקא (ב) של סעיף-קטן (2).

36. צריך לרשום את שם המת שנקבר מחדש בפנקס הקבורות של בית הקברות שבו נערכה הקבורה מחדש.

37. (1) לא יעלו מת לספינה ולא יורידוהו ממנה בשום חוף מחופי פלשתינה (א"י), ולא ישימוהו בקרון מסלת הברזל או במרכבה צבורית אחרת ולא יוציאוהו משם בהגיעו לפלשתינה (א"י), אלא אם ניתנה רשות מטעם המנהל ונתקבלה תעודה מרופא ממשלה המעידה שכל תנאי חלק זה קוימו.

מה ירשם בפנקס הקבורות במקרה של קבורה מחדש

סעינת גופות וכו' באניה ופריקתן מעליה

(2) מס בסכום חמש מאות מיל ישולם בעד התעודה הנזכרת בסעיף-קטן (1).

38. (1) מתים שנחנטו ורוצים להוציאם לארץ אחרת מותר להרשות את הוצאתם לחו"ל בתנאים הבאים: —

מתים חנוטים שרוצים להוציאם מפלשתינה (א"י)

(א) שהחניטה נעשתה באופן המניח את דעתו של רופא ממשלה;

(ב) שהארון שהותקן להעברת המת עשוי עץ מקשה ומצופה עופרת מבית ומוקף חשוקי ברזל וסגור יפה;

(ג) שנתקבלה תעודה מרופא ממשלה המעידה שתנאים אלה קוימו.

(2) מס בסכום חמש מאות מיל ישולם בעד התעודה הנזכרת בפסקא (ג) של סעיף-קטן (1).

39. כל העובר על הוראה מהוראות חלק זה יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר חדש ימים או לקנס בסכום חמשה עשר פונט.

עברת

חלק י. — חרובותיהם הכלליות של דרי בתים.

40. כל מחזיקי בתים וכל הבעלים של בנינים שאינם תפוסים בכל עיר או כפר —

החובה להחזיק את הבתים במצב נקי וכו'

(א) חייבים לדאוג לנקיונם של הבנינים והסביבה הסמוכה להם;

(ב) לסלק ולפנות כל זבל, פסולת בית או אשפת רחוב, או כל חמר מאוס אחר שנצטברו באותם בנינים ובסביבה הסמוכה להם;

41. בעל בית או מחזיק בבית המניח לביתו שיהא נתון במצב מזוהם או מסוכן לבריאות, יכול מושל המחוז לדרוש ממנו בהודעה לנקותו ולהחזירו למצב מתוקן בתוך עשרים וארבע שעה מקבלת ההודעה.

הסמכות לצוות על ניקוי בנין

42. נתברר למושל מחוז שאיזה בנין פסול לדירה לאדם יכול הוא לאסור בהודעה בכתב על בעליו או המחזיק בו להשתמש בו או להתיר לאחרים להשתמש בו עד שיהא ראוי לדירה.

43. כל שאינו מציינת להודעת מושל המחוז שניתנה עפ"י חלק זה יאשם עברות ועונשין בעברה ויהא צפוי למאסר חדש ימים או לקנס בסכום חמשה פונטים ; ונוסף על כך יכול מושל המחוז, כשיראה צורך בדבר, לצוות להחזיר את הבנין לתקונו על חשבון הבעלים או המחזיק.

מס' 6 (ש' 1922

חלק יא. — אמצעים למלחמה במלריה.

44. חלק זה או כל הוראה מהוראות חלק זה והתקנות וכל תקנה מן התקנות שיתקינו עפ"י חלק זה יחולו בתקף צו * מושל המחוז על כל אזור עיריה או על חלק הימנו או על כל מקום המצוי בתחומי היקף של שלשה קילומטרים מן העיר או על כל עיר אחרת או על כפר או אזור מיוחד, הקרויים בחלק זה בשם „אזורים קבועים“.

45. (1) כל מחזיק בבית, גן או קרקע בתוך האזורים הקבועים, או — על המחזיק לנקוט באין מחזיק — בעל הבית, הגן או הקרקע, חייבים לנקוט בכל אמצעי הזהירות הקבועים כדי למנוע התרבותם של יתושים.

(2) מקום ששני אנשים או יותר רשומים כמחזיקים משותפים או כבעלים שותפים, הרי למטרות חלק זה יהא דינו של כל אחד ואחד מהם כדין מחזיק בפני עצמו או כדין בעל בפני עצמו.

46. אסור לגדל אורז בתחומי היקף של שלשה קילומטרים מאזור עיריה או מכל אזור קבוע אחר.

47. (1) המחזיק בשדות שלחין או בגני משקה או בעליהם של אלה חייבים לעשות את כל הדרוש כדי למנוע התהוות מקומות גידול ליתושים בתעלותיהם הפרטיות או בתעלות ההשקאה שלהם.

(2) במקרה מיוחד יוכל רופא הממשלה להודיע מהם האמצעים הדרושים הללו או שיהא אפשר לקבעם באפן כללי בתקנות.

(3) כל תעלה חדשה באותן קרקעות תבנה באופן שייקבע.

48. אם עוברת בסביבה תעלה ראשית או אם קיימים בה אמצעי תעול ניקו אדמות ב"צה מתוקנים אחרים, יכול רופא ממשלתי לדרוש מהמחזיק בקרקעות או מאת בעליהם

לחפור תעלות חבור שיביאו לידי ניקוזן של אדמות הבצה שהכריז עליהם רופא ממשלתי כמקור למלריה.

49. יכול רופא ממשלתי לדרוש מאת המחזיק בקרקעות שעוברים בו פלג או אמת מים או מאת בעליהם, להחזיק את הפלג או את אמת המים במצב שלא יהא בו כדי לאפשר התרבות יתושים, ולשם כך יכול הוא לדרוש מאותו המחזיק או הבעלים למלא אחרי התקנות הקבועות ואחרי ההוראות שיוציא על פיהן במקרה מיוחד.

פלגים ואמות מים יוחזקו במצב מתוקן

50. כל פקיד ממחלקת הבריאות, ממדרגת סגן מפקח ומעלה, רשאי להכנס בכל שעה מתאימה משעות היום לכל מקום המצוי באזור קבוע כדי לברר אם הפרו בו כל הוראה מהוראות חלק זה:

זכות כניסה

בתנאי שלא יכנסו לבית דירה אלא בהסכמת הדייר או עפ"י צו מאת שופט שלום.

51. רופא ששלח הודעה כהלכה לאדם ודרש ממנו להוציא לפועל את הפעולות הדרושות, ולא מלא האיש אחרי ההודעה, רשאי בהסכמת מושל המחוז להוציא לפועל אותן הפעולות ולגבות את ההוצאות מאותו אדם.

סמכותו של רופא ממשלתי להוציא לפעל אמצעי מניעה

52. כל העובר על הוראה מהוראות חלק זה יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר חמשה עשר יום או לקנס בסכום חמשה פונטים, כשהעברה היא עברה ראשונה, או למאסר חדש ימים או לקנס בסכום חמשה עשר פונטים, על כל עברה שלאחריה.

עברות

53. יכול המנהל, באישורו של הנציב העליון, להתקין תקנות * לצורך ביצועו המתוקן של חלק זה, והתקנות תקבלנה תקף מיום פרסומן בעתון הרשמי.

תקנות מס' 30 ל' 1934